

ΕΤΟΣ Γ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΔΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 152

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΡΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΡΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἰκίας Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 10 Ἰανουαρίου 1882.

ΑΓΑΠΗΤΗ ΜΟΥ ΒΟΥΛΗ,

Ἐμαθα μὲ μεγάλην χαρὰν τὴν γέννησίν σου καὶ ἠλευθερώθην ἀπὸ τοῦ φόβου, ὅπου μὰς εἶχεν ἐμπνεύσει ὁ κ. Βάλληνας καὶ ὁ κ. Λομβάρδος μὲ τὰ τηλεγραφημάτων των. Ἐξείνην τὴν ἐσπέραν εἶχομεν ὄλοι πυρετόν. Ὁ κ. Μπούμπουλης ἐπινεν ἀκατάπαυστα λεμονάδες, ὁ κ. Ρικιάκης ἀνεγίνωσκε τὸν Ἑλληνοιστὴν περὶ ματαιότητος τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ὁ κ. Ἀθηναιοῦ μὲ τὸ κονδύλι εἰς τὸ χέρι ἐπροσπαθοῦσε νὰ λύτῃ μερικὰ ζητήματα ἀγγέβρας. Μὰς εἶχαν τρομάξει ὄλα ἐκεῖνα τὰ φοβερὰ προγράμματα. Ὁ Μπούμπουλης ἐτῆξεν εἰς τὸν Ἅγιον Νικόλαον μίαν τορπίλιν χρυσῆν, ὁ Πικπικιολόπουλος ἓνα Τομπρόπουλον ἀσημένιον, καὶ ἐγὼ ἐτάχθην νὰ στείλω εἰς τὴν Πικνίαν τῆς Τήνου ὀλόκληρον τὸν Σύλλογον τῆς Ἐγέρσεως. Τέλος πάντων ὁ Θεὸς μὰς εἰσήκουε καὶ δὲν ἔδωκεν ἀκρόσιν εἰς τὴν ὀργὴν τοῦ Σταμούλη.

Ἐλυπήθην διὰ τὰ καυμένα τὰ συντρόφικα, ποῦ ὁ Θεὸς τὸ εἴρει! Νὰ λέμε τὴν ἀλήθειαν ἀναμεταξύ μας, τὰ δύο ἐκεῖνα ὄντια ποῦ μοῦ ἐπεσαν, ὁ Μπούμπουλης καὶ ὁ Ρικιάκης, ἦσαν κομματί κούφια, καὶ πάντοτε εἶχαν τὴν φροντίδα μου διὰ τὸν ὀδοντοῖκτρον. Καλὰ ποῦ γλύττωσε καὶ ὁ ἄλλος μου τραπέζιτης, ὁ Σωτηρόπουλος! Τὸν ἐβάσταξεν ἡ ἀρκυρά του. Μὲ ἐλύπησε καὶ ὁ καυμένος ὁ Καραπάουλος...

Γιὰ δὲ καιρὸ ποῦ διαλέξεν ὁ χάρος νὰ τὸν πάρῃ
Τώρα ποῦ τούχα ἔτοιμο γρασίδι καὶ χορτάρι!

Καθὼς ἐπίσης ἔχουσα τόσα ὄλα, διὰ τὸν Τσουτσουνατόν, ὅστε ἠμποροῦσα νὰ πλύνω μὲ αὐτὰ τὴν βράκην του. Καὶ ὁ καυμένος ὁ Καραπαύλης, ὅπου εἶχε πάντοτε εἰς τὰ χέρια μου τὴν μιστὴ του μύτη, καὶ ὁ Παπαλάς, ὅπου ἤρχετο τραπεζικὰ καὶ τὸν ἐπετάλωνα μὲ δεκάρας! Καὶ ὁ Ροντήρης ὅπου μὲ

ἐχόρτανε θεωρίαι!... Πᾶνε καὶ αὐτοὶ! Requiescant in pace, ὅπως λέγει ὁ καλὸς μὰς Τζάνης. Τοῦλάχιστον μὰς ἔμεινε αὐτός. Θὰ φροντίσω δι' αὐτούς. Τὸν Ροντήρη τὸν ἔκαμα διοικητὴν τοῦ ἀστυνομικοῦ δικαίου, πῶς τὸ λέγου;... ἐξέχτα καὶ τοὺς τίτλους διὰ τοὺς ἄλλους ἂν δὲν δυνηθῶ νὰ κάμω τίποτε ἄλλο, θὰ τοὺς βάλω εἰς τὴν Ποικίλην Στοὰν... τοῦ Ἀρσένη.

Μετρῶ κατ' ἡμέραν εἰς τὸ νέον μου κομβολόγι τὰς ὥρας καὶ τὰς στιγμὰς ἕως νὰ ἔλθῃς. Ἐσυνείθισα τόσον μὲτρί σου, ποῦ δὲν ἔμπορῶ νὰ σταθῶ δίχως ἐσέ. Εἰξέουεις, ὅτι ἐγὼ δὲν εἶμαι ἄγριος, ὄλοι μὲ λέγουν μάλιστα Γλυκύτατον ἂν ἐμαλώνωμε κχιμιάν φορὰν, ἦτο ἐξ αἰτίας τῆς ζηλοτυπίας. Ἐφέτος σοῦ ἔχω χίλια δύο πικινίδια, τρεῖς ὑπουργεῖα, τὸ ἓνα γεμάτο καρβόκλι, τὸ ἄλλο μὲ ἀρειοπικίτικα καὶ τὸ ἄλλο μὲ καθηγητὰς Πανεπιστημίου σοῦ προτοίμασα ἐπίτηδες καμπόσκα ἐπισκοπὰς καὶ ἀρετὰς νομαρχίας καὶ ἐπικρίας. Καὶ ἡ προικὰ σου εἶνε ἔτοιμη 500 χιλιάδες στρογγυλαὶ εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον. Βλέπεις, ὅτι ἐφρόντισα διὰ σέ πρέπει καὶ σὺ νὰ μὴ μὲ λησμονήσῃς. Ἐχομεν κατὶ λογαριασμοὺς νὰ τελειώσωμεν, ὅσο εἶς τὴν ἄκουσίν σου ἔκλεισα μὲ τὴν γειτόνισσάν μας τὴν Τουρκίαν ἔχομεν καὶ τὰς ἀνοσιὰς ποῦ ἐπικσε καὶ ἔχκαμεν εἰς τὰς Θῆβας ἐκεῖνος ὁ παλαβὸς ὁ Θρασύβουλος. Ἤμπορεῖ νὰ μὰς χρειασθῇ καὶ κἀνενα νέον δάνειον. Διὰ τὰ ἄλλα ἔχει ὁ Θεός. Σὲ πικρὰ καὶ μόνον ὅταν ἔλθῃς νὰ μὴ ἀρχίτῃς νὰ κάμῃς τὴν φιλάρεσκον μὲ τὸν Χαρίλκον, ἢ μὲ τὸν κομφὸν τὸν Θεοδώρη. Αὐτοὶ ἀρχίζουν καὶ λέγουν ἀπὸ τὰ τώρα χίλια πικνίδια διὰ σέ, μὴ μὲ κάμῃς νὰ προστρέξω καὶ πάλιν εἰς τὸν ἰκτρον καὶ νὰ ζητῶ κχιμιάν διαλύσειν διὰ τὰ νεφρὰ σου. Μοῦ λέγουν, ὅτι θὰ ἔλθῃς ἐφέτος μὲ ἀγριευμένην ὄψιν αὐτὸ εἶνε ἡ χρεὰ μου

Δι' ἄλλα κόρη ἀπαιροῦ τοῦ ἐρώτος, δὲν θέλω.

Ὅταν δὲν ὑπάρχη καὶ ὀλίγα γρίνια, δὲν ὑπάρχει ἀγάπη καὶ

εγώ τὸ ἐπιθυμῶ νὰ μὸς λέγῃς ἔχι, ἔχι, ἔχι, καὶ εἰς τὸ ὑπερ-
ρον, ἔμα με ἰδῆς πῶς θυμῶν, νὰ μὸς λέγῃς γαί.

Ἐφέτος θὰ ἔχωμεν πᾶνηγύρα. Εἶνε καὶ δύο Τεῖραροι ἀπὸ τὴν Λάρισσα, εἶνε ὁ Καρκαῖνος, εἶνε ὁ Σπερανίδης. Εἶπε καὶ τοῦ Τζάνου νὰ μᾶς φέρῃ τίποτε λατινικὰ κεινό-
ρια, καὶ τοῦ Σωτήρη καμῖιν ἀπόλυτον ὀνομαστικὴν ἀπὸ ἐκεῖναις τῆς κελίας, τοῦ Κτσιμάτη νὰ μᾶς ἔρατῃ τὸ ἀγγλικὸν σύνταγμα, τοῦ Τσιβανοπούλου νὰ μᾶς φέρῃ κί-
νένυ εὐμορμον περὶ ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ ἔλεγον εἰς τὸ πνε-
υπιστήμιον. Ἐφέτος μᾶς λείπει καὶ ὁ Οἰκονόμος καὶ οἰ-
κονομοῦμεν ὅσον κειρὸν θέλομεν. Εἶπε καὶ τοῦ Κατσιματῆ νὰ μάθῃ καὶ αὐτὸς τὸ κλέφτω καὶ μέχρι τοῦ ἀορίστου ἐκλε-
ψα. Θέλω διασκέδασι ἐφέτος, διότι ἐκεῖνος ὁ Θεοσύβουλος καὶ ἐκεῖνος ὁ Τομαρόπουλος μὸς ἔψησαν τὴν καρδιά ἐφέτος.

Σοῦ στέλω καὶ μερικὰ ἄρθρα τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος εἰς τὸ λάδι, περίφημα διὰ τὴν Σαρχκοστήν. Ἄρολόγια μὴ φέρῃς μαζὺ σου ἐφέτος, διότι δὲν ἐγγυῶμαι ἔπειτα ἀπὸ μερικὰς ἐκλογὰς τῆς Θεσσαλίας.

Ταῦτα καὶ σὲ φιλῶ γλυκὰ εἰς τὰ μάτια.

Ὁ φίλος σου

ΔΑΕΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Υ. Γ. Σπολλάστη καὶ διὰ τὸν Σιθιτανίδην.

ANEMOMAZΩΜΑΤΑ

Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις εὐγένειαν ἀντὶ εὐγενείας ἀποδί-
δουσα ἀπάντησεν εἰς τὸν πρόξενον τῆς Ἰσπανίας, ἀναγγέ-
λαντα αὐτῇ τὴν μέλλουσαν σύστασιν ἰσπανικῆς πρεσβείας ἐν Ἀθήναις, ὅτι μέλλει καὶ αὐτὴ ν' ἀποστείλῃ πρέσβυν τῆς Ἑλλάδος ἐν Μεδρίτη τὸν βέλτην ὑπουργὸν τῶν ναυτι-
κῶν εὐγενέστατον πρίγκηπα Capetan Bouboulis y Tene-
ken de las Torpillas.

Ὁ νέος καθηγητὴς τοῦ διοικητικοῦ δικαίου κ. Ροντήρης θὰ μεταβίβῃ δις τῆς ἐβδομάδος, ὡς ἐμάθομεν, εἰς τὰς ἐν-
ταῦθα φυλακὰς τοῦ Μενδρεσὲ καὶ τοῦ Κόκλι νὰ παραδίδῃ τὰ μαθήματα τοῦ Διοικητικοῦ δικαίου, ἐφηρμοσμένα κατὰ τὴν Κομμουνδουρικὴν μέθοδον. Ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον θέλει ἀναπληρῶσ αὐτὸν ὁ κ. Κελκαμίδης.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Διὰ τοῦς κελῶς πατριώτας Ἀθηναίων καὶ Μεδρίτης:

Ἡ εἰσηγία, οκτωμηθὴς ἐφημερίδα τῶν Ἀθηναίων ἐδημοσίευ-
σεν, ὅτι ἔπι τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶς τῆς Ἑλλάδος ἰσ-
πότας Κομμουνδουρὸς δὲ Ζιρονάτης λόγον ποιούμενος ἐν τῇ
ἐπιτροπῇ συμβουλῆς περὶ τοῦ δυτικοῦ ζητήματος, ἀμεί-
λησε περὶ τῆς Ἰσπανίας μετὰ θαρμῶν ἐκφράσεων εἰπὼν,
ὅτι ἐπειδὴ αὐτὴ εἶναι σκουδαῖος παράγων ἐν πᾶσι τοῖς
ζητήμασι τοῦ Ἰσπανίου, καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἑλλὰς ἠγάπησε
πάντοτε τὴν Ἰσπανίαν, θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν ἐν
Μεδρίτη ἑλληνικῆς πρεσβείας χρησίμου πάντοτε εἰς κυβέρ-
νησιν ρουσετικὴν, πρῶτολογίτικα καὶ τὰ ἀπαιτούμενα
πρὸς τοῦτο ἔξοδα. Τὸ φύλλον τῆς ἐπισήμου ταύτης ἐφη-
μερίδος ἐνεχείρισε τῷ ἰσπανοπροπῆ πωθυπουργῷ τῆς Ἰσπα-
νίας ὁ αὐτόθι πρόξενος τῆς Ἑλλάδος. Εὐχόμεθα ὅπως ἡ
εὐγενὴς αὐτῇ πρόθεσις τοῦ ἑλληνοπροπῆ ὑπουργοῦ μᾶς
πραγματοποιηθῇ ὅσον τάχιστα, ἀφθόνου ἄλλως ὑπάρχοντος
ἐνταῦθα τοῦ ἐν ἀργίᾳ διπλωματικοῦ προσωπικοῦ, ἐν σφ-
σιγγῶσιν ἔτι μᾶλλον οἱ τρυφερώτατοι δεσμοὶ τῆς ἀμοι-
βαίως συμπαιθείας, δι' ἧς συνδέονται τὰ δύο ρητορικώτερον
ἔθνη τῆς νεωτέρης Εὐρώπης.

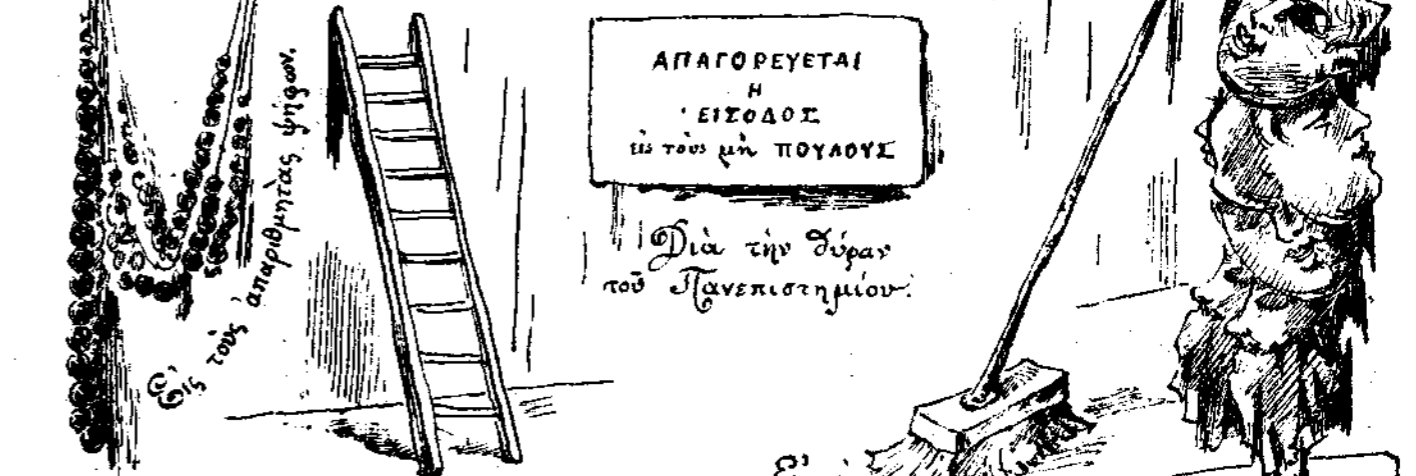

Ὁ χαλὸς τῆ φίλη Νέα Ἐφημερίδα:

Τὰ ἑλληνικὰ ὀνόματα τῆς ἐν Παρισίῳς Ῥουμανικῆς
Πρεσβείας, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ῥουμανικῆς Πρε-
σβείας, ἔπρεπε νὰ λώσωσιν ὑμῖν συμπερίσματα ὅπως ἀντίθετα
ἐκείνων, ἀτινα ἐξάγετε, ἤγουν ἔδει ν' ἀνομολογήσῃτε τὸ
γεγονός, ὅτι οἱ ἐν Ῥουμανίᾳ Ἕλληνας ἐκρουμνίζονται καὶ
γίνονται ἀριστοὶ ρουμοῦνοι πατριῶται. Ἐγκύπτοντες δὲ
ἐπὶ τοῦ φαινομένου τούτου καὶ τιθέμενοι κατὰ μέρος τὴν
κλασικὴν νεοελληνικὴν ματαιότητα, πολλὰ ἠδυνάμεθα νὰ
πορισθῶμεν χρήσιμα διδάγματα σχετικὰ πρὸς τοὺς ἠθικοὺς
πολιτικοὺς καὶ κοινωνικοὺς ὅρους τῆς κλυομένης ἐλευθε-
ρας Ἑλλάδος, ἥμιστα ἀληθῶς ἐνθαρρυντικὰ, ἀλλὰ πᾶν
ἡμῖν γνωστὰ.

Ὁ κ. Α. Ροντήρης ἐξετέθη ἐν Ναυπλίῳ καὶ ἀπέτυχεν
ἐξετέθη ἐν Ἀγυῖᾳ καὶ ἀπέτυχεν, ἀλλὰ τέλος ἐξετέθη καὶ
εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ ἐπέτυχεν.

Εἰς τὸ διπλωματικὸν ὄμα ἀφοῦ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ θεάτρου δὲν τῷ παρέσχεν αὐτὸ τὸ δῶρον

Εἰς τὸν μέλλοντα ὑπουργὸν τῆς Παιδείας πρὸς ματαρτισμὸν τοῦ Πανεπιστημίου.

Εἰς τὴν Κυρίαν... ἵνα μὴ εὐρίσκειται ἵναγαμαμένη εἰς τοὺς χορὸν νὰ φορῇ ξίνα.

Εἰς τὸν ἀποναρμισθέντα σὺλλογον Ἐγερσις.

Εἰς τὸν Λωτηρόπουλον πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ.

Εἰς τὸν μαρτυρα Ζεαμούλην.

Εἰς τὸ ἰατροσυνέδριον.

Εἰς τὸν Μαρμάρινὸν διὰ τὰς ὄρας τῆς σχολῆς του.

Εἰς τὸν εἰσηγητὴν τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου Lavergne.

Εἰς τὸν εὐτραφέστερον καὶ νεώτερον ἱατρὸν τῆς πόλεως.

Εἰς τὰς γαλλίδας ἠθοποιούς.

ΤΙ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ;

Θέλετε νὰ μάθετε, γονεῖς, τί μαθαίνουν τὰ παιδιὰ μας εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα μετὴν νέαν μέθοδον; Ἴδου. Δὲν εἶναι δὲ τὰ κάτωθι ἐφευρέσεις τοῦ Ἀσμοδαίου, ἀλλ' ἐλήφθησαν ἐκ βιβλίου ἐπιγραφομένου «ἡ γυμναστικὴ τοῦ πνεύματος, μέθοδος μητρική». Παρκαίπομεν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἀλλὰ τοῦτο λέγομεν, ὅτι γράφει αὐτός, ὅτι τὸ βιβλίον του εἶναι σύμφωνον μετὰ τὸ ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1880 Β. Διάταγμα.

Ἐν πρώτοις ἀκούσατε ἑλληνικά: Κομῆς, Κασσρόλα, Ὑγλι, Νταβζ, Κουβζ, Μνηδωνόν, Φυάριον.

Ἀκούσατε ὀρισμούς: Ὁ σκύλος κατοικεῖ τὴν οἰκίαν, ὁ χοῖρος τὸν σταῦλον, αἱ ὄρνιθες τὴν αὐλήν. Ἡ γίδι, ὁ γαῦδαρος ἀγαπᾷ νὰ ζῶσιν εἰς τοὺς ἀγρούς.

Εἰς δὲ τοὺς ἀγρούς ποιοὶ, νομίζετε, ἐργάζονται; ὁ ζευγηλάτης, ὁ σπορεύς, ὁ κτίστης (!), ὁ ἀμαξήλατης, ὁ χοιροβοσκός καὶ ὁ ὄδοφύλαξ. (Κύριε ἐλέησον).

Ποῖοι εἶναι ἐργάται τῆς δικαιοῦς; Ὁ διδάσκαλος, ὁ ἱερεὺς, ὁ ζωγράφος, ὁ ἐπαρχος (!!), ὁ νομάρχης, ὁ γραμματεὺς (τίνος;) καὶ ὁ ἀξιωματικός, ἐνῶ δὲ παρκαίπω μᾶς εἶπεν, ὅτι ὁ κτίστης ἐργάζεται εἰς τοὺς ἀγρούς, παρκαίτω μᾶς λέγει «ὁ κτίστης εἶναι ἐργάτης τῆς πόλεως».

Τί εἶνε ὁ ἱερεὺς; Τί νομίζετε; «Ἄνθρωπος πεπαιδευμένος». Τί εἶνε ὁ ἀξιωματικός; Καὶ αὐτὸς «Ἄνθρωπος πεπαιδευμένος». Καὶ ὁ δήμαρχος; Καὶ αὐτὸς «Ἄνθρωπος πεπαιδευμένος».

Ἡ Τράπεζα τί εἶνε νομίζετε; «Πρᾶγμα τῆς κλάσεως τῆς ἀποθήκης καὶ τοῦ μαγειρείου.» Κατακλιμαχάνετε; Οὐτ' ἐγὼ.

Ποῖα εἶνε, νομίζετε, κυνᾶ πρᾶγματα; «Ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ Κύκνος».

Καὶ τί εἶνε κύκνος οὔτε αὐτὸς, τὸ λέγει, οὔτε ἐγὼ τὸ γνωρίζω.

«Ἡ πέτρα, τὸ ξύλον, τὰ μέταλλα, εἶνε... σκοτεινὰ» ἀὸ ἥλιος, ἡ σελήνη, τὸ πεντάλεπτον, τὸ μῆλον, εἶνε κύκλοι». Ἀκούσατε καὶ ὀρισμὸν: «τὸ νερὸν εἶνε στερεὸν ὅταν παγῶν, βρευστὸν ὅταν ἦνε ὕψως τὸ πίνομεν, ἀεριώδες ὅταν βράσῃ ἢ γείνη ἀτμός».

«Ὁ θόρυβος τῆς πηλιρροίας εἶνε ἀδύνατος». Δηλαδή;

«Ὁ ὄφις, τὸ χέλυον ἐρπουσι» δηλαδή εἶναι ἐρπετά, ἐνῶ τὸ ἐν εἶνε ἐρπετὸν καὶ τὸ ἄλλο ἰχθύς.

Εἰς τί, νομίζετε, χρησιμεύει ἡ μέλισσα; Εἰς τὸ νὰ κάμη μέλι; ὄχι, ἀλλ' εἰς τὸ νὰ τρέφῃ τὸν ἄνθρωπον».

Διὰ τί νομίζετε τρώγομεν τὴν μεσημβρίαν; διότι «εἶνε μεγαλύτερα ἢ θερμότης». Ἄμ τὸν χειμῶνα;

Τὸ δὲ γάλα ποῖς μας τὸ δίδει; τὰ πρόβατα, τὰ γίδια, ὄχι. Ἡ ἀγελάς μόνον. Καλὸ καὶ αὐτό.

Καὶ ταῦτα ἐξ ὀλίγων σελίδων κατὰ τύχην ληρθεῖσαν. Φωντασθήτε τὸ σύνολον.

Ἐκ τῆς Ἑθιμικῆς Γνώμης:

«Λέγεται, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσχυντῶν ἐσφαξε διακοσίους νεάριδας...»

Παρκαίλεττι νὰ μᾶς εἴπῃ ἡ ἀξιότιμος ἐφημερίς εἰς ποῖον γένος ἀνήκουν αὐτοὶ οἱ νεάριδες.

Ἐκ τοῦ Ἐμπορικοῦ Παρατηρητοῦ Πιτρῶν:

«Ἡ Γερμανία θὰ προσλάβῃ ἐν ἐκστῇ τὰ 8 ἑκατομμύρια Γερμανοφόνους τοὺς μένοντες εἰς τὴν Αὐστρίαν...»

Ἄν προσλάβῃ τόσα ἑκατομμύρια Γερμανοφόνους, ἐλπίζομεν, ὅτι ὅλος ὁ γερμανικὸς πληθυσμὸς θὰ φονεθῇ ἐντὶς βραχυτάτου δικστήματος.

Ἐκ τῆς Μαρτυρίας:

«Καὶ πάλιν μᾶς ἐπισκέφθησαν ὠρκαὶ φθινοπωριναὶ ἡμέραι.»

Φθινοπωριναὶ ἡμέραι ἐν τῷ μέσῳ τῆς καρδίας τοῦ χειμῶνος εἶνε πρᾶγμα τόσον σπάνιον, ὥστε μόνον εἰς τὰ φύλλα τῆς Μαρτυρίας ἡμπορεῖ τις νὰ τὸ ἀπαντήσῃ.

Ἐκ τοῦ Τηλεγράφου ἐμιλοῦντος περὶ τοῦ κινδύνου τῆς πυρκαϊῆς ἐν τῷ θεάτρῳ, Γαλλικά:

«Δὲν ἔχομεν ὄρεξιν νὰ μείνωμεν κηβουρδισμένοι διὰ τὰ παρκαίρον, ἢ ἰ' arriere».

Ἄν φωνάξῃ τις αὐτό, ἔστω βέβηλος, ὁ Τηλέγραφος, ὅτι δὲν θὰ κινηθῇ οὐδεὶς, διότι οὐδεὶς θὰ ἐννοήσῃ τὴν φωνὴν αὐτήν.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ Τηλεγράφου:

«Βέβηρος ὁ μονοδιδάσκαλος».

Ὁ Τηλέγραφος ἔχει παλαιὰν ἔχθραν πρὸς τὸν μουσικοδιδάσκαλον Βέρδην, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἐκκοποιήτε καὶ αὐτὸν τὸν τρόπον.

Οἱ Πιτρ

Ἄσμοδαίος διότι εἴμεθα γείτονες, διότι ἡ γειτνίασις τοῦ Διαβόλου δὲν εἶνε πάντοτε ὠφελίμος, ἀλλὰ διότι εἶνε ἡ ἀλήθεια καὶ μὴ ἡ ἀλήθεια, καταθέτομεν ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ, ὅτι εἰς τὸ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΩΝ Κ. Κ. ΑΠΟΣΤ. ΦΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ Μ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ, εἰς τὴν ὁδὸν Σαβδίου, ἀρ. 14, κατασκευάζονται ἐνδύματα κομψότατα, εὐθηγότα, διατετατα, ἐξ ὑφασμάτων ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν τοῦ νεωτέρου συρμοῦ, τὰ ὁποῖα ὡς καὶ εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ἀσμοδαίου θὰ εἶδον χάριν καὶ εὐπρέπειαν.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.